

Sygn. akt III AUa 2382/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 września 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Marek Żurecki (spr.)
Sędziowie	SSA Jolanta Pietrzak SSA Irena Goik
Protokolant	Ewa Bury

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2013r. w Katowicach

sprawy z odwołania T. C. (T. C.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Częstochowie z dnia 17 października 2012r. sygn. akt IV U 1006/12

1. **oddala apelację,**

2. **zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C. na rzecz ubezpieczonej T. C. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.**

/-/ SSA J. Pietrzak /-/ SSA M. Żurecki /-/ SSA I. Goik

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 2382/12

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie wyrokiem z dnia 17 października 2012 roku zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. z dnia 14 maja 2012 roku odmawiającą T. C. prawa do świadczenia przedemerytalnego w ten sposób, że przyznał ubezpieczonej prawo do tego świadczenia od dnia 24 kwietnia 2012 roku.

Sąd uwzględnił odwołanie ubezpieczonej (ur. (...)), która kwestionowała stanowisko organu rentowego, zgodnie z którym pobieranie zasiłku dla bezrobotnych przez okres co najmniej 6 miesięcy powinno nastąpić bezpośrednio po ustaniu ostatniego ponad 6-miesięcznego stosunku pracy rozwiązanego z przyczyn dotyczących zakładu pracy.

Sąd ustalił, że ubezpieczona w latach od 1992 do 28 lutego 2009 była zatrudniona w Przedsiębiorstwie (...), a umowa o pracę została rozwiązana z przyczyn dotyczących pracodawcy. Następnie ubezpieczona była zatrudniona u kolejnych pracodawców, ostatnio na podstawie umowy o pracę trwającej krócej niż 6 miesięcy, do 17 września 2011 roku. Od 11 października 2011 roku do 20 kwietnia 2012 roku ubezpieczona pobierała zasiłek dla bezrobotnych, a w dniu 23 kwietnia 2012 roku złożyła wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 i art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2013r. poz. 170).

Sąd, analizując treść w/w przepisów ustawy, stwierdził, że „spełnienie przesłanki przepracowania 6 miesięcy u jednego pracodawcy nie musi być tożsame z przepracowaniem tego okresu bezpośrednio przed rozpoczęciem pobierania zasiłku dla bezrobotnych, gdyż ustawa takiej zależności nie narzuca”.

Wobec powyższego, Sąd przyjął, że skarżąca w chwili składania wniosku o świadczenie, bezspornie legitymując się wymaganym co najmniej 30-letnim okresem uprawniającym do emerytury na dzień rozwiązania stosunku pracy z Przedsiębiorstwem (...) (28 lutego 2009 rok) oraz wiekiem 55 lat spełniła pozostałe warunki dla uzyskania świadczenia z art. 2 ust. 3 ustawy.

W apelacji organ rentowy zarzucał wyrokowi naruszenie przepisów prawa materialnego przez ich błędną wykładnię, tj. art. 2 ust. 1 pkt 2 i art. 2 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych, poprzez przyznanie ubezpieczonej prawa do świadczenia przedemerytalnego, pomimo nie spełnienia warunków wymaganych do uzyskania świadczenia, w postaci braku bezpośredniego związku rozwiązania umowy o pracę z przyczyn dotyczących zakładu pracy z uzyskaniem prawa do zasiłku dla bezrobotnych, wymaganego w powołanych przepisach.

Wskazując na podane zarzuty apelacji, organ rentowy wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania ubezpieczonej od zaskarżonej decyzji.

Sąd Apelacyjny oddalił apelację, jako bezzasadną (art. 385 kpc).

Sąd nie podzielił zarzutu apelacji, prezentując pogląd wyrażony w dotychczasowym orzecznictwie tut. Sądu (patrz wyroki z 16 stycznia 2013 roku III AUa 1626/12, z dnia 14 maja 2009 roku III AUa 504/08), że okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych określonego w art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych nie musi przypadać bezpośrednio po rozwiązaniu stosunku pracy z przyczyn wymienionych w art. 2 ust. 1 tej ustawy.

Stawiany przez apelującego organ rentowy warunek bezpośredniego związku rozwiązania umowy o pracę z przyczyn dotyczących zakładu pracy z uzyskaniem prawa do zasiłku dla bezrobotnych w ogóle nie wynika z treści przepisu art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 3 ustawy.

Należy zauważyć, że obowiązek zarejestrowania się w urzędzie pracy w określonym terminie został przewidziany jedynie w przepisie art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy (zarejestrowania się w urzędzie w ciągu 30 dni od dnia ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy). Podobny warunek nie istnieje

natomiast w przypadku ustania stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, co zdaniem Sądu, dodatkowo uprawnia do przyjęcia prezentowanego w sprawie poglądu odmawiającego trafności stanowiska apelacji.

Ponadto należy podać, że przyjęty w sprawie sposób wykładni przepisów ustawy znalazł odzwierciedlenie w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 2013 roku III UZP 2/13.

/-/ SSA J. Pietrzak /-/ SSA M. Żurecki /-/ SSA I. Goik

Sędzia Przewodniczący Sędzia

JR